U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 1,** se sídlem Ovocný trh 587, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2017, č. j. 8 A 3/2017 - 7,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze dne 19. 5. 2017 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení tohoto soudu. Součástí kasační stížnosti je i stěžovatelova žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „[k]*asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. „[k]*asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

Nejvyšší správní soud z obsahu soudního spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí dne 27. 2. 2017 (viz § 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovateli začala běžet dne 28. 2. 2017 a uplynula dnem 13. 3. 2017 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Kasační stížnost byla nicméně Městskému soudu

v Praze, jakožto soudu, který napadené usnesení vydal, doručena osobně stěžovatelem až dne 16. 3. 2017 (viz podací razítko na kasační stížnosti).

S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

Za této situace již samostatně nerozhodoval o návrzích stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci, neboť opožděnou kasační stížností není zahájeno žádné řízení, které by bylo spjato s poplatkovou povinností, a v důsledku toho tedy není vedeno žádné řízení, pro nějž by mu mohl být ustanoven zástupce.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. května 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu